

စာစဉ် - ၅

ပြန်လည်မွေးဖွားလာသော
အသန်မာဆိုးသားရဲ

ဘာသာပြန်-ကောင်းထက်ပိုင်

(Chapter 57 - 70)

အခန်း(၅၇)

"လီယောင်ရှင်းရဲ့ ဒေါသ"

ထိုအချိန်မှာပဲ တောင်ကြားထဲက နေရာတစ်ခုမှာ သားရဲထိန်းသိမ်းရေး အိမ်တော်မှ လူများနှင့် ဆန်းရှောင်တို့က သူတို့အရှေ့မှ မြွေကို ကြောက်ရွံ့စွာ ကြည့်နေပြီး အနောက်ကို ဆုတ်ခွာနေကြပါတယ်။

"မင်းလုပ်ရဲလား ... ငါ့ရဲ့ဆရာက ချက်ချင်း ပြန်လာနေပြီ။ မင်းသာ ခြေတစ်လှမ်း ထပ်တိုးရဲရင် မင်းအသေဆိုးနဲ့ သေရလိမ့်မယ်" ဆန်းရှောင်က ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြင့် ပြောလိုက်ပါတယ်။

လှောင်အိမ်ထဲမှ အနက်ရောင် မြွေကြီးကလည်း လင်းဟောင်ကိုမြင်တော့ ခေါင်းထောင်လိုက်ပြီး မဲနက်နေတဲ့ မျက်လုံးများဖြင့် လင်းဟောင်ကို ကြည့်နေပါတယ်။

လင်းဟောင်က သူ့ပါးစပ်များကို ကျယ်လောင်စွာဟကာ တစ်ချက် အော်ဟစ်လိုက်ပြီး ထိုလူအုပ်ဆီကို တရှိန်ထိုး ပြေးဝင်သွားပါတယ်။

"သေစမ်း"

လင်းဟောင်ရဲ့ မျက်လုံးများက အေးစက်သွားပြီး ထိုလူအုပ်ဆီကို ဝင်သွားပြီး စတင် သတ်ဖြတ် ပါတော့တယ်။

"ဒီမြွေက သတ်ကြစမ်း"

ဆန်းရှောင်က အမိန့်များပေးရင်း အရမ်းကြောက်နေပြီး အနောက်ကို ဝင်ပြေးပါတော့တယ်။ မန်နေဂျာဟူက လင်းဟောင်ကို ညွှန်ပြလိုက်ပြီး ဒေါသ

တကြီး အော်ပြောလိုက်ပါတယ်။

"ဒီမြွေကို သတ်ကြစမ်း"

ဆန်းရှောင်က လီယောင်ရှင်း အချစ်ဆုံးတပည့်ပါ။ တကယ်လို့သာ ဆန်းရှောင်သာ လင်းဟောင်သတ်တာ ခံလိုက်ရရင် သူလည်း လီယောင်ရှင်းရဲ့ ဒေါသကို ခံနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သားရဲထိန်းသိမ်းရေး အိမ်တော်မှ လူများက ဓားများဖြင့် လင်းဟောင်ကို ပြေးခုတ်ပါတယ်။

လင်းဟောင်က ဓားများကို လျှပ်စီးကဲ့သို့ အလျင်ဖြင့် ရှောင်လိုက်ပြီး လူအုပ်ကြားထဲကို ပြေးဝင်လိုက်ပါတယ်။ သူတစ်ချက် တိုက်ခိုက်လိုက်တိုင်း သွေးများလွင့်စဉ်ကုန်ပြီး လူဒါဇင်က သူ့ကို ဝိုင်းတိုက်ခိုက်ကာ လင်းဟောင်က ဆံချည်မျှင် တစ်ချောင်းတောင် မထိခိုက်ဘဲနဲ့ သားရဲထိန်းသိမ်းရေး အိမ်တော်မှ လုံခြုံရေးအစောင့်တွေက တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ကျသွားပါတယ်။

ဒီအရာက မြွေတွေရဲ့ အားသာချက်ပါ။ လင်းဟောင်ရဲ့ အမြန်နှုန်းနဲ့ ပျော့ပြောင်းမှုက ဒီလူတွေ လိုက်မမီနိုင်ပါဘူး။

"အား ကယ်ကြပါဦး"

"ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်ပေးပါ"

အစောင့်အချို့က ခေါင်းများပြတ်ပြီး မြေပေါ်မှာ လဲကျသေဆုံး နေကြပါတယ်။ အချို့က ခြေများလက်များပြတ်ပြီး မြေပေါ်မှာ လဲလျောင်းကာ အော်ဟစ်နေကြပါတယ်။ လင်းဟောင်ရဲ့အမြီးက တစ်ချက် ဖြတ်သန်းသွားတိုင်း လူတစ်ယောက် လဲကျသွားပြီး သေလားရှင်လား မသိရပါဘူး။

"ဒင် သင်အဆင့်မြောက် မကောင်းဆိုးဝါးကို သတ်လိုက်ပြီး အတွေ့အကြုံ အမှတ် 600ရရှိပါတယ်"

"ဒင် သင်အဆင့်ခုနစ် မကောင်းဆိုးဝါးကို သတ်လိုက်ပြီး အတွေ့အကြုံ အမှတ် 800 ရရှိပါတယ်"

"ဒင် သင်အဆင့်ခြောက် မကောင်းဆိုးဝါးကို သတ်လိုက်ပြီး အတွေ့အကြုံ အမှတ် 600 ရရှိပါတယ်"

"ဒင်"

"ဒင်"

"..."

စနစ်ရဲ့အသံများက သူ့စိတ်ထဲမှာ အဆက်မပြတ် ဝင်ရောက်လာပါတယ်။

လင်းဟောင်ရဲ့ မျက်လုံးများက အေးစက်နေပြီး လူသတ်စက်တစ်ခုလို ခံစားချက်များ ကင်းမဲ့ကာ အဆက်မပြတ် သတ်ဖြတ်နေပါတယ်။ ဒီအစောင့်တွေက သူ့မျက်လုံးထဲမှာတော့ ပုရွက်ဆိတ်ကလေးတွေလိုပါပဲ။

လှောင်အိမ်ထဲရှိ အနက်ရောင် ကျောက်တုံးစပါးဦး မြွေဘုရင်ကြီးနှင့် အခြားအဖမ်းခံထားရတဲ့ မြွေသားရဲများက ဒီမြင်ကွင်းကိုကြည့်ပြီး အရမ်းကို စိတ်လှုပ်ရှားသွားကြကာ လင်းဟောင်ကို အော်ဟစ်အားပေး နေပါတယ်။

ဒီလို ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ မြင်ကွင်းကို မြင်တဲ့အခါမှာ ဟန်ချွမ်လည်း အရမ်းကြောက်ရွံ့သွားပြီး သူ့ရဲ့ ခရီးသွားအဆောင်ကို အလျင်အမြန် ထုတ်ယူပြီး ထွက်ပြေးဖို့ ပြန်လိုက်ပါတယ်။

ဆန်းရှောင်ရဲ့ မျက်နှာများ ပျက်ယွင်းသွားပြီး သူ့နှလုံးသားမှာ အကြောက်တရားများ ပြည့်နှက်နေပါတယ်။

လင်းဟောင် ရောက်ရှိလာပြီး ဆယ်စက္ကန့်လောက်ပဲ ကြာသေးကာ အစောင့်သုံးဆယ်လောက်က အကုန်နီးပါး အသတ်ခံလိုက်ရကာ သူလည်း

မကြာခင် အသတ်ခံရတော့မှာပါ။

"ထွက်ပြေးရမယ်" ဆန်းရှောင်လည်း သူ့ရဲ့ ခရီးသွားအဆောင်ကို ထုတ်လိုက်ပြီး ထွက်ပြေးဖို့ ပြင်လိုက်ပါတယ်။

"ထွက်ပြေးမလိုလား ..." လင်းဟောင်က သူ့ကို လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး အလင်းတန်းသကဲ့သို့ သူ့နောက်ကို အလျင်အမြန် လိုက်လာပါတယ်။

"ငါ့နားကို မလာနဲ့နော် ငါ့ရဲ့ဆရာက မင်းကိုသတ်လိမ့်မယ်"

ဆန်းရှောင်လည်း သူ့အနောက်က လေအေးတချို့ကို ခံစားလိုက်ရပြီး အသည်းအသန် အော်ဟစ်လိုက်ပါတယ်။

"ဖူး ... "

လင်းဟောင်က သူ့ချီစွမ်းအားများကို စုစည်းလိုက်ပြီး ပါးစပ်အတွင်း လေများကို အားရပါးရ စုပ်ယူလိုက်ပါတယ်။ ထို့နောက် လေများကို အားရပါးရ မှုတ်ထုတ် လိုက်ပါတယ်။ ထိုလေများက လေဓားများကဲ့သို့ ဆန်းရှောင်ဆီကို ပြေးဝင်သွားကြပါတယ်။ ထိုချွန်ထက်လှတဲ့ လေဓားများက ဆန်းရှောင်ရဲ့ ခြေထောက်ကို ဖြတ်သွားလိုက်ပါတယ်။

"အား"

ဆန်းရှောင်က နာကျင်စွာ အော်ဟစ်လိုက်ပြီး လဲကျသွားပါတယ်။ လင်းဟောင်က ပြေးသွားလိုက်ပြီး သူကုတ်ပိုးကို အမြီးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်ကာ သူလည်း နောက်တစ်ကြိမ် လဲကျသွားပါတယ်။

"ဆန်းရှောင်က ငါ့လက်ထဲမှာပဲ။ သူသေသွားတာကို မလိုချင်ရင် ရီဝမ်လုံကို ဘာမှမထိခိုက်ဘဲနဲ့ လာလဲပါ"

လင်းဟောင်က စာများကို မြေပေါ်မှာ ချရေးလိုက်ပါတယ်။ သူက အနက်ရောင် မြွေကြီးနဲ့ အခြားအဖမ်းခံထားရတဲ့ မြွေများကို ကြည့်လိုက်ပါတယ်။

သူတို့ကလည်း လင်းဟောင်ကို သူတို့ကို လွှတ်ပေးဖို့ မျှော်လင့်နေတဲ့ မျက်လုံးများဖြင့် စိတ်လှုပ်ရှားစွာ ကြည့်နေကြပါတယ်။

လင်းဟောင်က သံလုံးများကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး လှောင်အိတ်သော့များဆီ ကို ပစ်လိုက်ပြီး သော့များကို ဖွင့်ပေးလိုက်ပါတယ်။ လင်းဟောင်ပေါ်လာ တာ အခုမှ တစ်မိနစ်သာ ရှိပါသေးတယ်။ တောင်ကြားထဲရှိ ဒီလူအုပ်က အသတ်ရှင်ရုံမျှသာ ရှိတော့ပြီး အစောင့်များက မြေပေါ်မှာ နာကျင်စွာ အော်ဟစ်နေပါတယ်။

"ရှိုး ရှိုး"

လွတ်မြောက်လာတဲ့ မြွေများက အပြင်သို့ ထွက်လာပြီးနောက် သူတို့ရဲ့ အကြည့်များက လဲလျောင်းနေတဲ့ အစောင့်များကို ကြည့်ကာ ဒေါသများ အကြီးအကျယ် ထွက်သွားပါတယ်။

"ရွတ်"

မြွေတစ်ကောင်က စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲနဲ့ သူတို့ဆီကို ဒေါသတကြီး ပြေးဝင် သွားပါတယ်။

"အား မဟုတ်ဘူး"

လူအများဆီကနေ နာကျင်စွာ အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာပါတယ်။ စပါးဦးမြွေများက ထိုလူတွေကို လိုက်လံကိုက်သတ်ပြီး မျိုချလိုက်ပါတယ်။ အနက်ရောင် ကျောက်တုံးစပါးဦး မြွေဘုရင်ကြီး စတင်မျိုတာဖြစ်ပြီး သူက သုံးယောက်လောက် မျိုပြီးမှ ဗိုက်တင်းသွားပြီး ဆက်လက် မမျိုနိုင်တော့ပါ ဘူး။

ဒီလူတွေက မြွေတွေကို သတ်တယ်။ မြွေတွေက သူတို့ကို ပြန်စားပါ တယ်။ ဒါက မျှတတဲ့အရာပဲ။

အနက်ရောင် ကျောက်တုံးစပါးဦး မြွေဘုရင်ကြီးက သူ့ရဲ့ သားရဲတွင်းထဲ သွားလိုက်ပြီး ကျန်ရှိနေသေးတဲ့ဥများကို ပါးစပ်ထဲမှာ ငုံထားလိုက်ကာ တောထဲကို ဝင်ရောက်ပျောက်ကွယ် သွားပါတယ်။

လီယောင်ရှင်းက ထိုနေရာကို ရောက်ရှိသွားတော့ ခန္ဓာကိုယ် အစိတ်အပိုင်းများနှင့် ခြေလက်များသာ တွေ့ရပါတော့တယ်။ အဖမ်းခံထား ရတဲ့ မြွေသားရဲတွေလည်း အကုန်လွှတ်နေပြီး သားရဲအိမ်တော်က အစောင့် များက သေဆုံးနေပြီး အချို့ဆိုရင် အလောင်းများတောင် မတွေ့ရပါဘူး။

"ဘာ"

လီယောင်ရှင်းက သူ့လက်သီးများကို တင်းကြပ်စွာ ဆုတ်လိုက်ပြီး လည်ပင်းမှ သွေးကြောများ ထွက်ပေါ်လာပါတယ်။

ဒီမြွေက သူမရှိတုန်း အခွင့်အရေးယူပြီး သားရဲထိန်းသိမ်းရေး အိမ်တော် စောင့်များကို သတ်ဖြတ်သွားပါတယ်။

လင်းဟောင်က သူ့ရဲ့ နတ်ဘုရား အာရုံဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို အကဲခတ် လိုက်တော့ မြေပြင်ပေါ်မှာ ရေးထားတဲ့ စာများကိုသာ တွေ့ရပါတော့တယ်။ ထိုစာထဲမှာ ရေးထားတာကတော့ ...

"ဆန်းရှောင်က ငါ့လက်ထဲမှာရှိတယ်။ တကယ်လို့သာ ..."

လီယောင်ရှင်းက ထိုစာကို ဖျက်ဆီးလိုက်ပြီး သူ့ရဲ့ဒေါသများက မီးတောင် ပေါက်ကွဲသလို ပေါက်ကွဲ ထွက်လာပါတယ်။

"မဟုတ်ဘူး"

လီယောင်ရှင်းရဲ့ ရင်ဘက်များက ပေါက်ကွဲထွက်တော့မဲ့အလား နိမ့်ခြည် မြင့်ချည် ဖြစ်နေပါတယ်။

"ဟီးဟီး ခွေးအိုကြီး ဘယ်လိုနေလဲ ... ငါ့ရဲ့ဆရာက မင်းလိုခွေးအိုကြီး

မျိုး ယုဉ်နိုင်တဲ့အဆင့် မဟုတ်ဘူးကွ။ ဟားဟား"

ရီဝမ်လုံက ဒါကိုမြင်တော့ အားရပါးရ အော်ရီလိုက်ပါတယ်။

"ဘန်း"

လီယောင်ရှင်းက ရီဝမ်လုံ ဇက်ပိုးကို လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်ပါတယ်။ ရီဝမ်လုံလည်း မြေပြင်ပေါ်ကို ပြန်လည် ပြုတ်ကျသွားပါတယ်။

"ဟန်ချွမ် မင်းသေဖို့ပြင်ထား" လီယောင်ရှင်းက ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်လိုက်ပါတယ်။

ထွက်ပြေးတော့မဲ့ ယန်ချွမ်လည်း ဒါကိုကြားတော့ တုန်လှုပ်သွားပါတယ်။

"မိုးကြိုး အင်မော်တယ်လီ ကျွန်တော်လည်း အဲဒီအချိန်တုန်းက အကူအညီမဲ့နေတာပါ။ အဲဒီမြွေက အရမ်းကြမ်းလွန်းလို့ ကျွန်တော်လည်း ... "

လီယောင်ရှင်းရဲ့ မိုးကြိုးများက ဟန်ချွမ်ကို ထိမှန်သွားပြီး သူလည်း အနောက်ကို လွင့်စဉ်သွားပါတယ်။

"အဲဒီမြွေကို ရှာကြ ... အဲဒီမြွေကို ရှာကြ ... တကယ်လို့ ဒီသားရဲတောင်တွေ ပြောင်းပြန် ဖြစ်ကုန်ရင်တောင် အဲဒီမြွေကို ရအောင်ရှာပြီး ငါ့ဆီကို ခေါ်လာခဲ့"

လီယောင်ရှင်းရဲ့ ဒေါသတကြီး အော်ဟစ်လိုက်တာ တစ်တောင်လုံး တုန်ခါသွားပါတယ်။ ဟန်ချွမ်ကလည်း လီယောင်ရှင်း ဒေါသအကြီးအကျယ် ထွက်နေတာကို သိပါတယ်။

လင်းဟောင် တောင်ကြားထဲက ထွက်လာပြီးနောက်မှာ တောင်ဘက်က တောနက်ထဲဆီ အပြေးဝင်သွား နေလိုက်ပါတယ်။

ဒီတောအနက်ပိုင်းထဲမှာ စွမ်းအားကြီးမားတဲ့ သားရဲဘုရင်တွေ ရှိပြီးတော့

အထဲက ကောင်းမွန်တဲ့ အရာမှန်သမျှ သားရဲဘုရင်များက သိမ်းယူထားပါတယ်။ ထိုအရာများကို အတူတကွ သုံးစွဲချင်ရင် သေမလားရှင်မလား တစ်ခုခုပါပဲ။

လင်းဟောင်က တောနက်ပိုင်းထဲကို မဝင်ခင် အခြေခံတည်ဆောက်ခြင်း အဆင့်ကို ချိုးဖောက်ဖို့ နေရာတစ်ခု ရှာရပါမယ်။ သူ့မှာ အခြေခံတည်ဆောက်ခြင်း အဆင့်ကျင့်ကြံခြင်း ရှိမှ တောနက်ထဲမှာ သူ့ကိုယ်သူ ကာကွယ်နိုင်မှာပါ။ ထိုအချိန်မှာပဲ ငွေငှက် ပျံလာခဲ့ပါတယ်။

"လင်းအစ်ကိုကြီး"

လင်းဟောင်က မေ့မြောနေတဲ့ ဆန်းရှောင်ကို လွှတ်ပစ်ချလိုက်ပြီး အေးအေးဆေးဆေး ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

"လဝန်းလေး ဒီလူရဲ့ ကျင့်ကြံချင်းတွေကို ငါချိတ်ပိတ်ထားတယ်။ သူ့ကို စောင့်ကြည့်ထား။ ငါအခြေခံ တည်ဆောက်ချင်း အဆင့်ကို ချိုးဖျက်ရတော့မယ်"

"ဟုတ်ကဲ့"

ငွေငှက်ခေါင်းညိတ်လိုက်ပါတယ်။
